03/12/2019

«ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει…»: «Ο πόλεμος των ιδεολογιών»

/ Ενορίες

Στο “Ενοριακό Αρχονταρίκι” του προγράμματος «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει…» του Ιερού Ναού Ευαγγελιστρίας Πειραιώς, ο Θεολόγος – Μουσικολόγος κ. Ηλίας Λιαμής φιλοξένησε την Δευτέρα 2 Δεκεμβρίου, στο Πνευματικό Κέντρο του Ναού, τον Δημοσιογράφο και Συγγραφέα κ. Γεώργιο Παπαθανασόπουλο, σε μια συζήτηση με θέμα «Ο πόλεμος των ιδεολογιών».
Η εκδήλωση πραγματοποιήθηκε με αφορμή την έκδοση του βιβλίου του κ. Παπαθανασόπουλου, με τον τίτλο «Εμφύλιες μάχες ιδεών».

Του Σταμάτη Μιχαλακόπουλου

Ο συγγραφέας, αναφερόμενος στις αιτίες που τον ώθησαν να προχωρήσει στην συγγραφή του βιβλίου, τόνισε το αίσθημα ευθύνης που τον διακατέχει έναντι των

επόμενων γενεών.
Το κίνητρο για την συγγραφή του βιβλίου, ήταν η αγανάκτηση του συγγραφέα για το ψέμα που επικρατεί στο θέμα του εμφυλίου πολέμου και των μετεμφυλιακών χρόνων.
Σαν μικρό παιδί, την δεκαετία του 1950, έζησε μια αδιαφορία των συντηρητικών οικογενειών έναντι του ψέματος, της προπαγάνδας, των θέσεων και απόψεων των οπαδών του ολοκληρωτισμού.
Επίσης, μίλησε και για την ενόχληση που αισθανόταν βλέποντας ότι η μεγάλη πλειοψηφία των βιβλίων που γράφονταν για τον εμφύλιο, ήταν μίας κατεύθυνσης, και ελάχιστα από την άλλη πλευρά, που κι αυτά έβγαζαν έναν φανατισμό. Λίγα βιβλία ήταν μαρτυρίες για γεγονότα πολύ δυσάρεστα που έγιναν, από τους κομμουνιστές.

Αυτή ήταν η αιτία, τόνισε, που τον έκανε να ασχοληθεί με το θέμα και ήταν μια δουλειά πολλών ετών, μέσα από την οποία γεννήθηκε το βιβλίο.
«Οι φιλελεύθεροι και οι συντηρητικοί, έχασαν αμαχητί την μάχη των ιδεών. Οι κομμουνιστές, έχοντας επικρατήσει πλήρως στον ιδεολογικό τομέα, άρχισαν να αυτοπροσδιορίζονται σύγχρονοι, προοδευτικοί, εκσυγχρονιστές και το αντίθετο ήταν οι υπόλοιποι Έλληνες.
Με τη διχόνοια που υφιστάμεθα, κάνουμε κακό στην πατρίδα, γιατί είμαστε στο ίδιο σκάφος.»
Έχουμε μία υποβάθμιση των προσωπικοτήτων, συνέχισε, σε όλα τα επίπεδα, και στην πολιτική. Διαπιστώνουμε στην εποχή μας, ότι νέοι άνθρωποι, χωρίς γνώσεις, αναλαμβάνουν τα ηνία της πατρίδας.
Στα χρόνια που αναφέρεται το βιβλίο (1946-1960) και μετά, τα κόμματα που επικράτησαν δεν ασχολήθηκαν καθόλου με την ιδεολογία.
Τα αναγνωστικά του δημοτικού εκείνης της εποχής και τα βιβλία της ιστορίας, είχαν κάποια πράγματα για την θρησκεία, την πατρίδα. Όμως δεν υπήρχε τίποτε από τα ίδια τα κόμματα και τις κυβερνήσεις, δεν είχαν κανένα ιδεολογικό ενδιαφέρον.

Σε απολογισμούς των κυβερνήσεων εκείνης της περιόδου, δεν υπάρχει σχεδόν τίποτε για θέματα πολιτισμού και ιδεολογίας. Ενώ αντίθετα υπήρχε για την ανάπτυξη, το νόμισμα, τις επενδύσεις, την γεωργία.

Η προπαγάνδα του ολοκληρωτισμού ερχόταν να πνίξει οτιδήποτε γινόταν πρακτικό, στην κοινωνία της δεκαετίας του 1950.
Το βιβλίο γράφτηκε και για τις επόμενες γενεές, σημείωσε ο κ. Παπαθανασόπουλος.
Τα παιδιά σήμερα δεν διαβάζουν πολύ, δεν γράφουν και δεν σκέπτονται πολύ και επομένως μπορεί στο μέλλον να τους φανεί χρήσιμο, γιατί μπορεί να υπάρξει ένας

ολοκληρωτισμός με μία επίφαση δημοκρατίας.

«Εάν δεν είμαστε υπεύθυνοι πολίτες, δίνουμε την δυνατότητα στους άλλους να μας κάνουν πραγματικούς υπηκόους ενός ολοκληρωτικού, αυταρχικού καθεστώτος. Υπάρχει μία ελπίδα. Υπάρχουν αυτήν την στιγμή και στον εκκλησιαστικό χώρο και στον κοινωνικό χώρο, κεράκια αναμμένα τα οποία διαλύουν το σκοτάδι.
Υπάρχουν οάσεις και δεν αφήνουν να επικρατήσει παντού η έρημος. Ο αγώνας μας είναι να διατηρηθούν αυτές οι οάσεις.»
Και έκλεισε με την ευχή, οι μάχες των ιδεών να συνεχιστούν και να γίνουν

ύνης, της
ολής ενός